

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Frans Beerlantlaan 2 (De Panne, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2020E368
September 2020

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog: Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2020

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	8
1.3	Gemotiveerd advies.....	9
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	9
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	11
1.3.3	De waardering van de archeologische site:	11
1.3.4	Impactbepaling	11
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	12
1.4	Programma van Maatregelen	12
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	12
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	12
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	12
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	13
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	13
1.4.6	Onderzoekstechnieken.....	13
1.4.7	Eventuele afwijkingen van de CGP.....	15
1.4.8	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	15
1.4.9	Vondsten	15
1.5	Conclusie.....	15
2	Bibliografie.....	16

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).....7

Figuur 2: Voorstel proefputten weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).....14

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek. 6

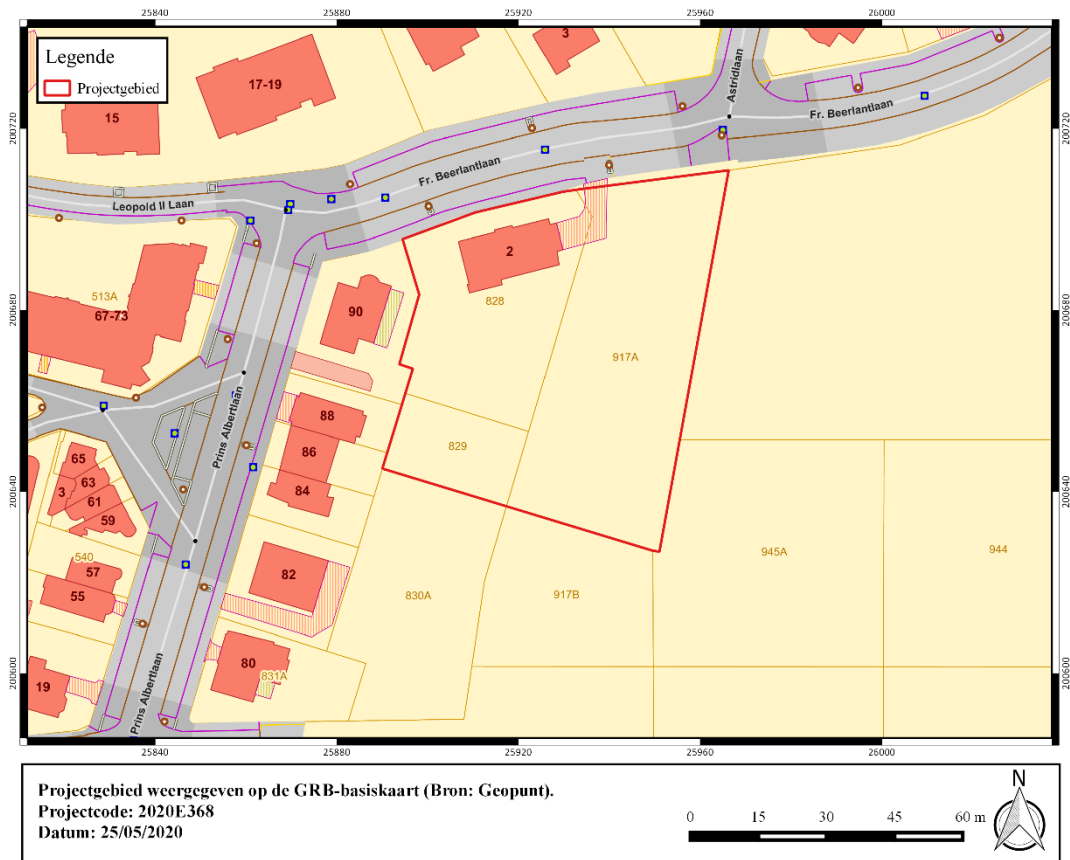

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
b) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ruben Willaert NV Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
c) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	De Panne
	Deelgemeente	/
	Postcode	8660
	Adres	Fr. Beerlantlaan 2 8660 De Panne
	Toponiem	Frans Beerlantlaan 2
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	$X_{\min} = 25890$ $Y_{\min} = 200626$ $X_{\max} = 25966$ $Y_{\max} = 200710$
d) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	De Panne, Afdeling 1, Sectie A, nr's 828, 829, 917a Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de sloop van de bestaande bewoning en de realisatie van een meerwoningenproject met ondergrondse parking aan de Beerlantlaan in de Panne. Het projectgebied is ca. 4484 m² groot. De nieuwbouw wordt gerealiseerd in het westelijke deel van het terrein en omvat een oppervlakte van ca. 2440 m². In het kader van de geplande werken wordt tevens een ondergrondse parking aangelegd over een oppervlakte van 1222 m². Het oostelijke deel wordt behouden als natuurgebied. In de noordwestelijke hoek van het terrein bevindt zich heden een vrijstaande woning, deze is integraal onderkelderd. De woning wordt in het kader van de geplande ontwikkeling gesloopt.

Het onderzoeksgebied is gelegen langs de westelijke kustlijn van België, in het duinengebied. Het betreft relatief jonge duinvorming die tot stand is gekomen op het eind van de volle middeleeuwen en het begin van de vroegmoderne periode. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied een profielopbouw weer van jonge eolische afzettingen die rusten op een sequentie van eolische afzettingen van het Weichseliaan tot vroeg-Holoceen en getijdenafzettingen van het Eemiaan. De bodemkaart geeft aan dat de ondergrond bestaat uit jong duinzand. Op het terrein is een hoogteverschil merkbaar. Het terreindeel waar de geplande werken plaatsvinden situeert zich op een hoogte van ca. 10,3m TAW, het oostelijke terreindeel is gelegen op een hoogte van ca. 8m TAW. Mogelijk is het westelijk deel in het verleden ten dele opgehoogd of heeft de aanwezige vegetatie ervoor gezorgd dat aanwezig zand minder is verstoven. Bij onderzoek langs de duinen is vastgesteld dat het oorspronkelijk archeologische niveau waarop Romeinse en vroegmiddeleeuwse sporen vastgesteld kunnen worden zich op een hoogte van ca. 4m tot 4,5m TAW bevindt¹. Dit zou impliceren dat de geplande ingreep dit archeologische niveau niet bedreigt. Echter kunnen deze waarnemingen van andere sites niet zonder meer geëxtrapoleerd worden naar het huidige onderzoeksgebied. Daarenboven kan niet uitgesloten worden dat zich binnen het afgezette jongere duinzand nog stabilisatieniveaus bevinden die evenzeer archeologisch relevant kunnen zijn. Teneinde deze vragen te beantwoorden werd een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Tijdens dit landschappelijk onderzoek zijn op een diepte van 4.9 tot 5.2 m TAW en 4.6 tot 4.7 m TAW twee stabilisatieniveaus herkend. In het onderste van de twee werden tijdens het landschappelijk bodemonderzoek eveneens kleine fragmenten aardewerk ingezameld. Alles wijst in de richting van vegetatieniveaus die archeologisch relevant zijn.

De cartografische bronnen situeren het onderzoeksgebied binnen het duinengebied, meer bepaald de Houtsaegerduinen. Op de Ferrariskaart is ter hoogte van het onderzoeksgebied geen bebouwing weergegeven. Ook op 19^e-eeuwse kaarten is weinig tot geen evolutie hierin op te merken. Ook tijdens de eerste helft van de 20^e eeuw blijft het terrein vrij van bebouwing. Tijdens beide wereldoorlogen worden langs de Belgische kustlijn verdedigingslijnen opgetrokken. Bronnen geven ter hoogte van het onderzoeksgebied geen structuren weer. Op de topografische kaart van het ministerie van openbare werken en wederopbouw is de huidige situatie herkenbaar.

Op of rondom het onderzoeksgebied zijn geen archeologische vindplaatsen gekend. De gekende waarden in de ruime omgeving wijzen op menselijke aanwezigheid in de regio tijdens de metaaltijden en jongere perioden. Ten zuiden van het onderzoeksgebied op de overgang van de duinen richting het achterliggende polderlandschap, werd bij onderzoek gestoten op materiaal dat typisch is voor zoutproductie tijdens de late ijzertijd. Ter hoogte van deze vondst werden eveneens een 5-tal veldgraven uit de Romeinse periode in kaart gebracht. Ook werd er een

¹ Dewilde M. et al., 2019, Een Merovingische nederzetting en grafveld aan de Vlaamse kust: Een toevalsvondst aan de Ter Duinenlaan te Koksijde. Eindverslag, *Onderzoeksrapporten agentschap Onroerend Erfgoed 117*, p.15

kruisvormig spoor aangesneden dat naar analogie met andere voorbeelden vermoedelijk gekoppeld kan worden aan een windmolen. Daarnaast werden er verschillende kleinere 4-postenstructuren onderzocht. De diepteligging van het archeologisch niveau is meegegeven in de 'rapportage'². Richting het zuidwesten van het terrein zijn bij veldprospecties eveneens materiële indicaties gerecupereerd voor menselijke aanwezigheid tijdens de Romeinse periode en de middeleeuwen. Ten (noord)oosten van het onderzoeksgebied situeert zich de Ten Duinenabdij op het grondgebied van Koksijde. Deze van oorsprong 12^e-eeuwse cisterciënzerabdij werd begin de 17^e eeuw opgegeven. Archeologisch onderzoek heeft verschillende delen van het abdijsdomein blootgelegd, inclusief begraafplaats en indicaties voor plunderingen in de 16^e eeuw. Ook werden er echter aanwijzingen voor aanwezigheid tijdens de Romeinse periode ingezameld. Delen van de abdij zijn blootgelegd en heden is er een museum ingericht. Relevant voor het huidige projectgebied is recent onderzoek aan de Ter Duinenlaan te Koksijde naar aanleiding van een toevalsvondst. Tijdens graafwerken werd menselijk botmateriaal opgemerkt en gemeld aan het Agentschap Onroerend Erfgoed. Bij de daaropvolgende onderzoeksfases werden resten van een begraafplaats blootgelegd en nederzettingssporen. De begraafplaats lijkt pas in een tweede fase aangelegd. Deze resten van rurale bewoning werden op basis van vondstmateriaal en analogie met gelijkaardige vindplaatsen gedateerd in de vroege middeleeuwen, meerbepaald de Merovingische periode. Het archeologisch niveau was leesbaar op een diepte van ca. 3,8 tot 4,2 m TAW.

De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen op archeologisch relevante horizonten op aanzienlijke diepte. Indien de aanlegdiepte van de geplande werken afgetoetst wordt aan de waarnemingsdiepte van deze horizonten kan besloten worden dat enkel de geplande liftschachten een bedreiging vormen voor deze horizonten. Hoewel de oppervlakte hiervan beperkt is, vormt de geplande ingreep een unieke kans om meer informatie te verzamelen omtrent de ontstaansgeschiedenis van het duinlandschap en een kans om oudere waarnemingen aan concrete bodemkundige informatie te koppelen. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting bestaat uit het aanleggen van 2 proefputten ter hoogte van de geplande liftschachten eens de bouwput is gerealiseerd.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit de gegevens van het bureauonderzoek en de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek blijkt de aanwezigheid van middeleeuwse of oudere stabilisatiehorizonten die zeer lokaal bedreigd worden door de geplande werken. Hoewel de oppervlakte hiervan beperkt dient uitgegaan te worden van een hoog potentieel aan kenniswinst bij verder onderzoek. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot de verwachting zijn twee proefputten op de locatie van de geplande liftschachten na het aanleggen van de bouwput. Op basis van de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek en het proefputtenonderzoek kan een referentieprofiel samengesteld worden waaraan oudere waarnemingen stratigrafisch gekoppeld kunnen worden.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

² Dewilde M. & Wyffels F., 2003, Archeologische vondsten in de Oosthoekduinen van De Panne (W.-VI.), in: *Archaeologia Medievalis Kroniek 2003*, pp. 36-37

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten waarbij de archeologische/historische waarde niet volledig afgeleid kan worden uit de standaardbronnen die voor de opmaak van een archeologienota geraadpleegd worden. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De cartografische bronnen wijzen op een terrein dat in de 18e eeuw niet langer geschikt was voor bewoning of bewerking. Op de Ferrariskaart is het terrein integraal als duingebied aangegeven. Bebouwing is niet aanwezig. Ook gedurende de 19e eeuw en de eerste helft van de 20e eeuw situeert het terrein zich aan de rand van het dorpsweefsel. Bij navraag in functie van oorlogserfgoed werd geconcludeerd dat er zich geen structuren ter hoogte van het onderzoeksgebied bevinden die in verband kunnen gebracht worden met WOI of WOII. Op de topografische kaart van het Ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw is de huidige situatie weergegeven. Bijkomend bronnenonderzoek zal in dit geval niet leiden tot meer inzicht inzake de aanwezigheid van ondergronds erfgoed. Bijkomende terreinwaarnemingen zijn noodzakelijk.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe bodemopbouw vermoed wordt.

Ter hoogte van het onderzoeksgebied werd reeds een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Binnen de bodemsequentie werden in de duinafzettingen twee stabilisatieniveaus waargenomen die, op basis van de inclusies, als archeologisch relevant beschouwd moeten worden. Indien de aanlegdiepte van de geplande werken wordt afgetoetst aan de waarnemingsdiepte van deze horizonten kan besloten worden dat deze enkel bedreigd worden ter hoogte van de geplande liftschachten.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen en muren van bv. oude kloosters en kastelen of bunkers of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Ter hoogte van het onderzoeksgebied is geen verwachting inzake ondergrondse structuren of wezenlijke verschillen in aanwezig sediment. Het zal in dit geval niet leiden tot kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-verkennd en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennd archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan

worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite.

Aangezien het terrein gelegen is ter hoogte van een verzande getijdengeul is er geen verwachting inzake bewaarde artefactensites. De getijdenwerking zal eventueel aanwezige resten die de verlandingsfase prédatoren naar alle waarschijnlijkheid hebben opgeruimd. De kans dat een archeologisch booronderzoek in dit geval nog leidt tot kenniswinst is te beperkt.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die regelmatig bewerkt worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het terrein is niet in gebruik als akker, een veldkartering is weinig zinvol aangezien oudere resten eveneens zijn afgedekt door jonger duinzand.

-proefputten: een proefputtenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en op basis van objectieve waarnemingen uitspraken te doen over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop.

Met betrekking tot de vastgestelde vegetatieniveaus die lokaal bedreigd worden is een beperkt proefputtenonderzoek de meest geschikte onderzoeksmethode. Op deze wijze kan eventueel erfgoed in kaart gebracht worden en aanwezige horizonten gedateerd worden.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Het landschappelijk bodemonderzoek heeft de aanwezigheid van twee stabilisatieniveaus in het duinzand aangetoond. De inclusies wijzen op menselijke aanwezigheid in de omgeving. Verder onderzoek door middel van proefputten ter hoogte van de geplande liftschachten kan leiden tot meer inzicht in de bodemopbouw in de westelijke kustvlakte en een referentie vormen om oudere waarnemingen stratigrafisch te kaderen.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden, voor de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van de terreininventarisatie. Enkel zo kan een duidelijke inschatting gemaakt worden inzake de aanwezigheid van archeologisch erfgoed en de impact van de geplande werken hierop cf. 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk artikel 5.3

-mogelijk: na de geplande sloopwerken en het aanleggen van de bouwput worden geen fysieke obstakels voorzien waardoor het proefputtenonderzoek niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gelet op de beschikbare gegevens is een lokaal proefputtenonderzoek de meest geschikte manier om nog een maximale hoeveelheid gegevens te verzamelen op een beperkte oppervlakte.

-schadelijk: tijdens het proefputtenonderzoek ter hoogte van de geplande liftschachten worden eventueel aanwezige resten geregistreerd en onderzocht. De overige ingrepen vormen geen bedreiging voor het bodemarchief.

-noodzakelijk: aangezien de geplande werken een quasi vlakdekkende ingreep in de bodem betekenen tot op mogelijk archeologisch relevante diepte dient vooralsnog uitgegaan te worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen het plangebied en de impact van de geplande werken hierop. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten in de profielputten? Hoe verhouden de waarnemingen zich tot deze van het landschappelijk bodemonderzoek?

-zijn er naast de reeds waargenomen stabilisatiehorizonten antropogene sporen aanwezig? wat is de bewaringstoestand van deze resten?

-kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van oudere antropogene sporen?

-wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de waargenomen relicten?

-kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de resten tot één of meerdere periodes?

-kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid? Wijzen de waarnemingen op de inrichting van een nederzetting in de omgeving van het onderzoeksgebied?

-kunnen de waargenomen vegetatiehorizonten gedateerd worden door middel van geassocieerd vondstmateriaal?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2020E368) en landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied in De Panne. Hieruit blijkt de aanwezigheid van één of meerdere stabilisatieniveaus die zeer lokaal bedreigd worden door de geplande werken. Een beperkt proefputtenonderzoek wordt aanbevolen om nog zoveel mogelijk gegevens te verzamelen.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot het onderzoeksgebied is een proefputtenonderzoek. Hierbij wordt ter hoogte van de geplande liftschachten telkens een proefput gemaakt van ca. 1,2m diep na het aanleggen van de bouwput. De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een de onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden en het rapport wordt opgeleverd.

Het proefsleuvenonderzoek kan pas uitgevoerd worden na de realisatie van de bouwput. Eens het gewenste niveau is bereikt wordt ter hoogte van de geplande liftschachten een proefput aangelegd. Tijdens het aanleggen van de bouwput dienen opdrachtgever en uitvoerder zich bewust te zijn van de archeologische meldingsplicht, conform artikel 5.1.4 van het huidige

Vóór het eigenlijke terreinwerk aanvangt, bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch onderzoek.

1.4.6 Onderzoekstechnieken

Eens de bouwput is aangelegd worden ter hoogte van de geplande liftschachten twee proefputten aangelegd van 2m op 2m. Deze worden tot 1,2m diep ten opzichte van de aanlegdiepte van de bouwput uitgegraven.

De proefputten wordt aangelegd door een rupskraan met tandeloze bak, deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De

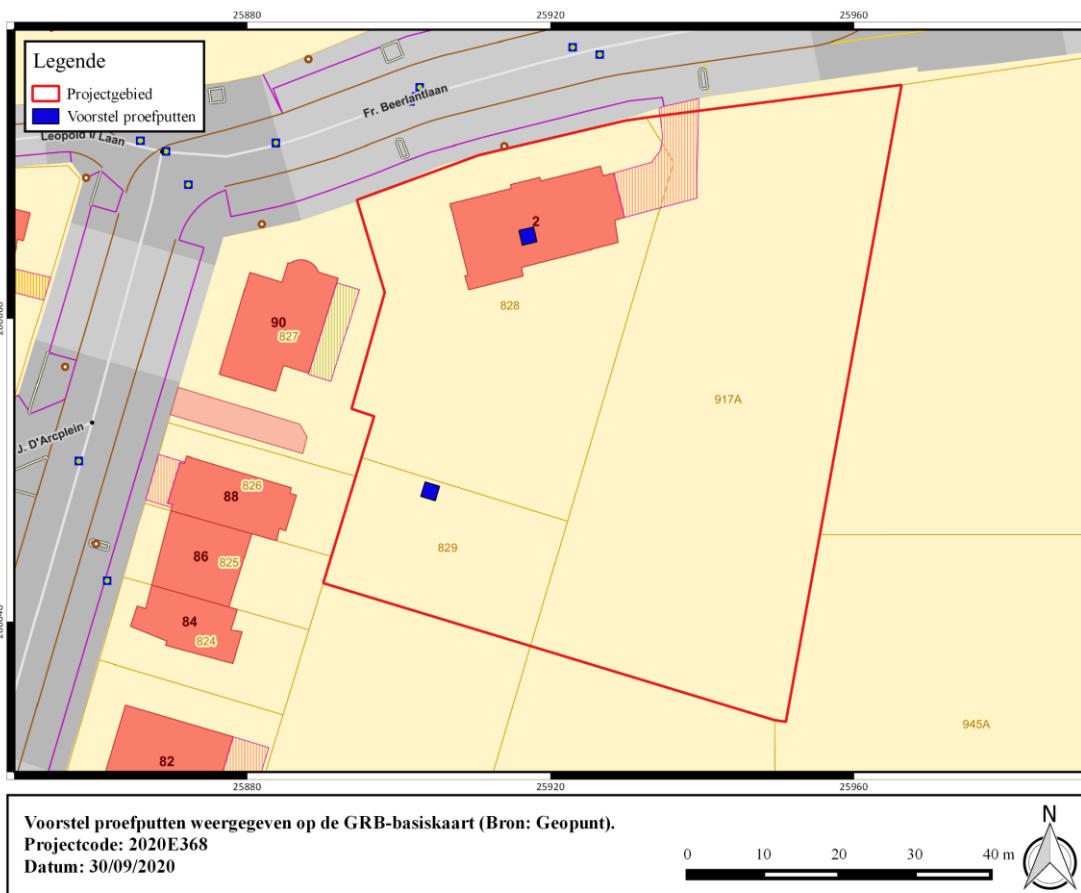
proefputten worden laagsgewijs uitgegraven door de graafmachine, onder begeleiding van de veldwerkleider. Indien sprake is van meerdere archeologisch relevante niveaus kan pas naar het dieperliggende gezakt worden indien het bovenliggende vrij is archeologische resten.

Tijdens het terreinwerk dient aandacht uit te gaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Per proefput wordt één wand integraal opgeschoond en geregistreerd.

Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Bij voorkeur wordt in de prijsopmaak een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor bijkomende wetenschappelijke begeleiding wordt contact opgenomen met dhr. Alexander Lehouck, wetenschappelijk medewerker-archeoloog bij het Ten Duinen Abdijmuseum.

Per proefput worden volgende monsters genomen:

- minimaal 2 stalen in functie van absolute datering (^{14}C -datering)
- minimaal 1 pollenmonster van de volledige bodemsequentie in de proefput
- minimaal 2 stalen in functie van macrorestenanalyse
- minimaal 2 stalen van eventueel aanwezige vegetatiehorizonten t.b.v. micromorfologisch onderzoek

Figuur 2: Voorstel proefputten weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

-een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare leidinggevende ervaring met archeologisch onderzoek in de duinen.

-een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

-een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

1.4.9 Vondsten

Overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de afbraak van de bestaande bewoning en de realisatie van een meerwoningenproject aan de Beerlantlaan in De Panne. Landschappelijk bodemonderzoek heeft aangetoond dat archeologisch relevante stabilisatiehorizonten lokaal bedreigd worden. In functie van een maximale datavergraring wordt voorgesteld om twee proefputten aan te leggen ter hoogte van de geplande liftschachten eens de bouwput is gerealiseerd. Op deze wijze kan eventueel erfgoed in kaart gebracht worden en kunnen de nodige stalen ingezameld worden voor verder natuurwetenschappelijk onderzoek.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2020

AGIV

Dewilde M. et al., 2019, Een Merovingische nederzetting en grafveld aan de Vlaamse kust: Een toevalsvondst aan de Ter Duinenlaan te Koksijde. Eindverslag, *Onderzoeksrapporten agentschap Onroerend Erfgoed 117*, p.15

Dewilde M. & Wyffels F., 2003, Archeologische vondsten in de Oosthoekduinen van De Panne (W.-Vl.), in: *Archaeologia Medievalis Kroniek 2003*, pp. 36-37

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

